

HBD-238 Deschisă-i patria cerească

1. Des - chi - să - i pa - tri - a ce - reas - că _____ Și treci me - reu pe lân - gă
4
ea, _____ Căci fi - rea ve - che, pă - mân - teas - că, Îți pu - ne pie - dici de - a in -
8
Refren
tra. _____ A - scul - t - a Dom - nu - lui che - ma - re, Căci El e bun și iu - bi -
12
tor; _____ Ce mân - gă - ieri, ce har și ce - n - du - ra - re Îți dă a - cest Mân - tu - i -
16
1. _____ 2. _____
tor! _____ Ce tor! _____

1. Deschisă-i patria cerească
Și treci mereu pe lângă ea,
Căci firea veche, pământescă,
Îți pune piedici de-a intra.

Refren:
Ascult-a Domnului chemare,
Căci El e bun și iubitor;
Ce mângâieri, ce har și ce-ndurare
Îți dă acest Mântuitor!

2. Când ai dorința de-a ajunge
În casa Tatălui ceresc,
Cu untdelemnul sfânt te unge
Să fii un vas duhovnicesc.

3. Cum frate, poți trăi-n păcate,
Cum oare poți să fii lumesc,
Când ai în slavă o cetate,
Ierusalimul cel ceresc?

4. O bucurie trecătoare
Îți poate lumea oferi;
Dar patria nemuritoare
În veci de veci va dăinui.